सर्गः ११ उन्मुखः सपदि लक्ष्मणाग्रजो वाणमाश्रयमुखात्समुद्धरन्। रक्षसांबलमपश्यदम्बरे गृध्रपक्षपवनेरितध्वजं ॥२८॥ तत्रयावधिपती मखद्विषां तौ शरव्यमकरोत् सनेतरान्। किं महोरगविसर्पिविक्रमोराजिलेषु गरुडः प्रवर्त्तते ॥ २९ ॥ सोस्त्रमुग्रजवमस्त्रकोविदः सन्दधे धनुषि वायुदैवतं। तेन शैलगुरुमप्यपाहरत्पाण्डुपत्रमिव ताडकासुतं ॥ ३० ॥

उन्मुख इति। लक्ष्मणस्याग्रजः पूर्वजो रामः सपदि शीघ्रमम्बरे आकाशे रक्षसां राक्षसानां बलं सैन्यमपश्यत् किं० लक्ष्म उन्मुख ऊर्ध्वमुखः पुं० किं० लं आश्रयस्य तूणीरस्य मुखाद्वाणं सम्यगुद्धरन् निष्कासयन् किं० बलं गृध्राणां पक्षाणां पवनेनेरिता प्रेरिता ध्वजा यस्मिन् तत् ॥२८॥ तत्रेति। स रामस्तत्र सैन्ये यौ मखद्विषां रक्षसामधिपती स्वामिनौ तौ शरव्यं लक्ष्यमकरोत् इतरानन्यान्न महत्सूरगेषु सर्पेषु विसर्पी वृद्धिशीलो विक्रमः पराक्रमो यस्य स गरुडो राजिलेषु डुण्डुभेषु किं० प्रवर्त्तते अपितु न ॥ २९ ॥ सइति। अस्त्रेषु कोविदश्चतुरः सः रामो धनुषि उग्रोऽधिको जवो वेगो यस्य तत् तथा वायुर्दैवतं यस्य तदस्त्रं सन्दधे संहितवान् तेन शैलः पर्वतस्तमिव गुरुं भारवन्तमपि ताडकायाः सुतं मारीचं पाण्डुपत्रं जीर्णपर्णमिवापाहरत् हृतवान् ॥ ३० ॥